

ספטמבר 2008

בחינת ההסדר המשפטי לחלוקת זכויות פנסיה בין בני זוג שהתגרשו

להלן תוצג התייחסות המרכז לקידום מעמד האשה ע"ש רות ועמנואל רקמן (להלן - "מרכז רקמן") להסדר המשפטי לחלוקת זכויות פנסיה בין בני זוג שהתגרשו:

זכויות פנסיה הן אחד הנכסים המשמעותיים ביותר הנצברים במהלך חיי הנישואין. בשל ההבדלים הקיימים בין נשים לגברים, לרוב בעלי זכויות הפנסיה הרבות יותר הם הגברים. קיימות לכך סיבות רבות, ובין היתר העובדה שנשים מצמצמות את היקף שעות עבודתן מתוך רצון לטפל בבית ולהשקיע בגידול הילדים.

אומנם זכויות פנסיוניות הינן בעלות משמעויות עתידיות שאינן ניתנות תמיד להערכה מדויקת, ובכך הן שונות מנכסים משפחתיים אחרים, הניתנים לחלוקה במועד פקיעת הנישואין, אך החוק והפסיקה במדינת ישראל הכירו בהן כנכס בר-איזון במועד פקיעת הנישואין. יחד עם זאת, בבואו לממש את זכויותיו, נתקל הצד החלש, לרוב הנשים, כאמור, בקושי הנובע מתקנות קרנות הפנסיה, המקשות על מימוש החלוקה, שכן החברות הנה על בסיס אישי שאיננו ניתן להעברה.

לאור האמור, יש לשאוף לחלוקה שוויונית בזמן הפירוד, חלוקה אשר תיצור זכות קניינית אמיתית לכל אחד מן הצדדים.

כפי שנטען בישיבת ועדת חוקה חוק ומשפט בכנסת מיום 3.6.08, בדיון אודות הצ"ח מס' פ/2080, חלוקת זכויות פנסיה בין בני זוג, התשס"ז - 2007, אשר הגישה חה"כ אורית נוקד, הליבה של החוק מוסכמת, והיא מנוסחת באופן, שמחד קובע את הנורמה, אך מאידך משאיר מקום לתקנות ולשופט הדן בתיק להתמודד עם הקשיים המתעוררים ביישום. **משמע, יש לקבוע את העיקרון המנחה, והוא ראיית הפנסיה הצבורה על ידי אחד מבני הזוג כנכס ככל נכס אחר, ולאחר מכן יש למצוא את הדרך לכמת זכות זו.**